

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянка Губаренко Галина Василівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 55 Конституції України (конституційність) пункт 2 частини третьої статті 389, пункт 1 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України (далі – ЦПК України).

Автор клопотання стверджує, що застосування судами України оспорюваних приписів ЦПК України призводить до неможливості фактичного оскарження в касаційному порядку судових рішень по малозначним справам, навіть якщо такі рішення суперечать правовим висновкам Верховного Суду, створюють умови для зловживання зі сторони суддів апеляційної інстанції. На думку скаржниці, відмова у відкритті касаційного оскарження за касаційною скаргою, оформленою відповідно до ЦПК України, свідчить про порушення її конституційного права на оскарження у суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб, гарантованого частиною другою статті 55 Конституції України.

Обґрунтовуючи неконституційність пункту 2 частини третьої статті 389, пункту 1 частини другої статті 394 ЦПК України, автор конституційної скарги посилається на: окремі приписи Конституції України, ЦПК України, статтю 52 Закону України „Про освіту“ в редакції чинній 1 вересня 2008 року, окремі підзаконні нормативно-правові акти, Рішення Конституційного Суду України від 25 грудня 1997 року № 9-зп/1997 (справа за зверненням жителів міста Жовті Води), ряд судових рішень у справах інших громадян, а також на судові рішення у своїй справі.